

[Axel Sørensen.]

opsparing, der anvendes til uddannelse og bolig, ligesom vi ønsker undersøgelserne vedrørende indskud i investeringsforeningerne bragt til ende. Men vi vil også gerne udtrykke ønske om, at administrationen af den nye lov bliver så forenklet i sin form, at den ikke lægger store vanskeligheder i vejen.

De ændringsforslag, der er stillet her ved anden behandling til lovforslaget om renteforsikring, drejer sig i særlig grad om størrelsen og formen for kapitalbinding, idet man foreslår, at kapitalbinding maksimalt kan andrage 2.500 kr. imod de henholdsvis 1.500 kr. og 1.000 kr., som er gældende nu. Samtidig kommer dertil den indirekte udvidelse af fradragreglen, der fremkommer ved, at man fremtidig udskiller udgifterne til sygekasse og ulykkesforsikringer. Ud over denne forhøjelse af beløbsrammen er man i udvalget enig om, at der åbnes adgang til, at kapitalbindingskonti kan oprettes ved indskud af realkreditobligationer, og værdien heraf fastsættes ud fra kursværdien pr. 31. december i indskudsåret. Det samme beløb vil også være at føre til indtægt, såfremt en obligation udtrækkes, inden bindingsperioden udløber.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale at stemme for ændringsforslagene tiltrådt af et flertal og at stemme for lovforslagene ved tredje behandling. Samtidig anbefaler jeg, at man stemmer for ophævelsen af loven af 1. december 1962 om skattelettelse for visse indskud m. v.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg tror, jeg ved første behandling ret indgående gjorde rede for, hvorfor mit parti ikke kan medvirke til forslag til lov om indskud på etableringskonto, og vi vil fortsat sige nej til dette lovforslag.

Ej heller ønsker vi at medvirke til forslag til lov om beskattningen af renteforsikringer m. v., og vi synes i øvrigt for at sige det meget mildt, at det er lige hårdt nok, at den højtærede finansminister igen er gået med til at forhøje skattefri fradrag, som i hvert fald ikke hjælper den rene opsparing ret meget. Det er sagt før, og det bør siges igen, at det har kostet staten ca. 60 mill. kr. i skattetaf på kapitalbindingskontiene på et

enkelt år blot at opnå en ren opsparing på ca. 50 mill. kr. Nu ved jeg godt, at den højtærede finansminister nærer en vis skepsis over for de såkaldte opsparingsordninger, og denne skepsis gav den højtærede finansminister udtryk for den 26. marts 1965 ved anden behandling af forslaget om skatte- og afgiftsforhøjelser, idet man i Folketingstidende på sp. 4098 kan læse følgende:

„Endelig har vi skepsis over for sådanne ordninger, der uden at fremkalde egentlige nye opsparinger først og fremmest virker som skattelettelse for mere velstående borgere. Vi har altså denne skepsis, og derfor vil vi gerne søge andre veje.“

Mig bekendt er det, man her foreslår, ikke nye veje. Det er gamle veje, man betræder, og på trods af den skepsis, den højtærede finansminister den 26. marts 1965 i folketinget gav udtryk for, fortsætter den højtærede finansminister altså udbygningen af de såkaldte opsparingsordninger.

Der er måske også grund til at gøre opmærksom på, at ca. 80 pct. af skatteyderne ligger under sygekassegrænsen og kun ca. 20 pct. over denne grænse. Når vi tænker på de prisstigninger, der finder sted på næsten alt, i hvert fald meget kraftigt i den sidste tid, er det vist begrænset, hvad folk under sygekassegrænsen kan spare op, og derved vil disse opsparingsordninger først og fremmest være til fordel for de sidste 20 pct., dem, der ligger over sygekassegrænsen, dem, der kan spare op på alle andres bekostning.

Der er grund til her til sidst at sige, at vi vil ikke være med til disse forslag. Vi vil gerne være med til ophævelsen af skattelettelse for visse indskud; vi sagde allerede, da denne lov kom til behandling første gang, at den var et misfoster. Det viste sig, at vi fik ret, og vi glæder os over, at denne lov bliver slået ihjel aldeles omgående. Men der er også grund til at nævne, hvad den højtærede økonomiminister, hr. Henry Grünbaum, sagde i aftes under behandlingen af forslag til midlertidig regulering af obligationsudstedelsen. Den højtærede minister sagde, da talen var om opsparingen:

„Det skal ikke være en opsparing på den brede befolknings bekostning.“

Det, vi her laver, er en opsparing på den brede befolknings bekostning!